

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1204. Usque Ad Annum 1230

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1763

VD18 90118030

§. 64. Inter Papam & Imperatorem Pax succedit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66406](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66406)

Sæcul. XIII. *secundum dispositionem Superiorum, sub*
A.C. 1230. *vo dominio, id est, proprietate illorum,*
ad quos domus, vel alia loca pertinent.
Res mobiles Ordinis sine auctoritate Car-
dinalis Protectoris non veniuntur, aut
ad alias manus deferantur. Præterea
hæc Bulla alias Constitutiones, de pot-
estate Fratribus pœnitentiam imponen-
di, de eorum Approbatione ad prædi-
candum, de susceptione tyronum, de
electione Ministri Generalis, & accessu
ad Monialium domos, complectitur, est-
que die vigesima nona Septembris, an-
no millesimo ducentesimo trigesimo
data.

§. LXIV.

Inter Papam & Imperatorem Pax
succedit.

Inter hæc negotium reducendæ pacis
 inter Papam, & Imperatorem ferve-
 bat. *ap. Rain. n. 4* Nam die tertia Julii Imperator,
 præsentibus duobus Legatis, Joanne E-
 piscopo Sabinensi, & Thoma Presbytero
 Cardinale S. Sabinæ, juramento se ob-
 strinxit, quod se voluntati Ecclesiæ im-
 pliciter, & nulla præmissa conditione
 vellet submittere. Tum ad præfectos
 mandata directa, ut urbes Regni Sici-
 liæ, quæ se Pontifici subjecerant, quin
 tamen

tamen hæc restitutio Ecclesiæ Romanæ Sacul. XIII,
 honori noceret, sub potestatem Impera- A. C. 1230.
 toris redire sinerentur. Imperator vi-
 cissim cautionis nomine, & more depo-
 siti, complures urbes custodiæ Herman-
 ni, Ordinis Teutonici Magistri, tradidit.
 Tandem die Mercurii, vigesima octava n. 6.
 Augusti, in Festo S. Augustini, Impera-
 tor in castris suis, prope Ceperanum in
 Campania, in Capella S. Justi *, per duos * S. Justæ.
 S. Sedis Legatos, Joannem & Thomam,
 a vinculo excommunicationis absolutus Ric. S. Ger.
 est, eique ab iisdem Legatis, auctorita- p. 1011.
 te Papæ, sequentes conditiones injunctæ.

Rain. n. 8.

*Dominus Imperator nec per se, nec
 per alium probibeat, quin Electio, Postu-
 latio, Confirmatio, in Ecclesiis Cathedra-
 libus, & Monasteriis Regni Siciliae,
 secundum Statuta Concilii Generalis li-
 bere fiant. Comitibus Calanensi, & fi-
 liis Rainaldi de Aversa, secundum pacta,
 pro quibus Ecclesia fidejussit, satisfaciat.
 Præterea res mobiles restituat, injurias
 delet, ac damna Templariis, Hospitala-
 riis, aliisque Viris Ecclesiasticis illata,
 tempore ab Ecclesia assignando, resar-
 ciat. A die Absolutionis intra men-
 ses octo, bona fide, caveat Ecclesiæ per
 Fidejussores idoneos, & juratos Prin-
 cipes, Comites, Barones Teutoniæ, ac
 per*

Sæcul. XIII. A.C. 1230. *per civitates Longobardiæ, Tusciæ, Mar-*
chiæ, Romandiolæ, & earundem pro-
vinciarum Optimates, quos Ecclesia no-
minabit: salva illa cautione, quam Fi-
dejussores in causa & negotio Terra
sanctæ pro Imperatore præstiterunt, ita,
ut ea omnia impleat, quæ Ecclesia præ-
scribet. Denunciamus, quod Dominus
Papa sumtus sibi restitui petat, quos
extra Regnum, pro Ecclesiastica liber-
tate, & B. Petri Patrimonio conse-
rvandis, facere coactus est. Si Domi-
nus Imperator, quæ in hac transactio-
ne promisit, bona fide non perficiat, in
ipso facto sententia Excommunicationis
vinciatur, quam jam modo, auctoritate
Domini Papæ, in eum decernimus. Hæc
Acta eadem die vigesima octava Augu-
sti, anno millesimo ducentesimo trigesi-
mo data sunt, quibus etiam tres Præsul-
es exteri, tunc præsentés, videlicet Ar-
chiepiscopus Arelatensis, Episcopus Win-
toniensis, & Episcopus Belvacensis, ali-
que complures ex Germania, & Italia
Præsules, datis publicis literis, fidem
fecerunt.

Ric. p. 1012. Die Dominica, prima mensis Se-
 ptembris, Imperator, a Papa invitatus,
 venit ad eum Anagniam, apud quam ur-
 bem castra posuerat. Intravit civita-
 tem

tem Cardinalibus, & viris illius loci Nobilibus, magna pompa, comitantibus, atque ubi in conspectu Pontificis fuit, detracto sibi pallio, ejus pedibus accidens, pacis osculum accepit. Ambo in eodem loco cum multis Principibus uni mensæ accubuerunt. Soluta deinde convivio, Pontifex, & Imperator, solo Ordinis Teutonici Magistro admisso, diu collocuti sunt; tumque sequente die Fridericus ad castra, indeque in Regnum suum reversus est (*).

Sæcul. XIII.
A.C. 1230.

Gest. Greg.
ap. Rain.
n. 15.

(*). Ad hoc fere tempus referenda sunt, quæ narrat Palatius in Friderico II. Imperat., seu in Aquila Suevica pag. 329. *Italico itaque pulsa discordia solo in Germaniam advolavit Fridericus, & Ludovicum Bavaricæ Ducem *hujus nominis primus. Cæsari (Henrico) suspectum reddidit. Quæ fuerit? ignoratur causa. Ea creditur, quod Henricum, filium Friderici, remissius coleret. Quidquid demum intercesserit, Ludovicus sicarii manu subtrahitur, auctore, uti dicitur, Friderico, cuius facti ut atrocitatem leniret, Othoni, filio Ludovici, consolatoriam scripsit sequentem.*

In ea Imperator his utitur verbis: *Dux Bavaricæ, Charissimus Socer . . . humanitatis commune debitum . . . exolvit. Ex quo tanto*

Sæcul. XIII. A.C. 1230. *to nos pungit doloris illius acerbius, quanto per
ejus absentiam, quæ Genitoris in nobis officium
compensabat, Et, velut nostri pars magna com-
filii, erga nos charitatis paternæ non imparis
dabat affectus, majora sentimus incommoda.
Et postea: Multa nobis, Et tibi sunt exinde
solaminis assumenda consilia, ut Et nos decedens
Patris occasum superstitionibus consolemur in
filiis, in quibus nobis affinitatis solidæ pig-
ora remanserunt &c. Addit Palatius: Otto
porro non ignarus, aliunde quærendam conso-
lationem, justis patri Regie solutis, totius pro-
vinciæ granaria in alimoniam pauperum jus-
sit aperiri, quod eo anno re frumentaria in-
gustiarentur.*

FINIS TOMI XIX.

INDEX